

Forskrifter“. Jeg er bange for, at det kan foranledige, at udenlandske Skibe, der sejler under dansk Flag, vil blive gunstigere stillet end vort Lands egne Skibe. Jeg vil henstille, om det ikke er rigtigt, at ogsaa Skibe, der er timecharteret under dansk Flag, kommer ind under denne Bestemmelse. Ellers kan det godt tænkes, at danske Redere lejer fremmede Skibe, der saaledes begunstiges paa de danske Skibes Bekostning, idet det kan være fordelagtigere for Rederne at sejle med fremmede Skibe end at bruge danske.

I 2det Afsnit, § 4 B, staar der, at: „ethvert Skib skal være forsynet med Nationalflag“. Jeg kunde ønske, at der endvidere skulde staa, at de skulde være i Besiddelse af Fare- og Nødsignaler, samt at det blev givet Synsmanden til speciel Opgave at undersøge, om disse var om Bord og i brugbar Stand. § 4 C, 1ste Stykke, siger, at der skal være truffet betryggende Forholdsregler til Sikring mod Ulykkestilfælde ved Skibets sædvanlige Drift. Jeg vil henstille, at der indføres en Bestemmelse om, at de Skibe, der sejler i fremmed Fart, skal have et Net spændt ud under Klyverbommen, og at dette skal være saa stærkt, at det kan bære to voksne Mænd fuldt paaklædte med Olietøj og Søstøvler. Saadanne Net findes i alle tyske Skibe og delvis ogsaa i engelske, norske og amerikanske. Det vil være overordentlig betryggende for Søfolk at faa et saadant Net spændt under Klyverbommen. Det fremgaar ogsaa af en Sag, der netop i de sidste Dage har været for Sø- og Handelsretten. En Letmatros er gaaet over Bord fra en dansk Skonnert i Biskayabugten, og det har netop fundet Sted under hans Arbejde ude paa Klyverbommen med at bjærge Sejlene. Styrmanden havde beordret ham dertil uden at lade Skibet falde af, og det er i Virkeligheden efter de søkyndiges Mening at sende Manden ud i den visse Død, i Særdeleshed, naar Skibet befinder sig i høj Sø. Hvis noget tilsvarende havde fundet Sted i et tysk Skib, vilde vedkommende Styrmand have mistet sine Certifikater. Men naar en Styrmand kan beordre en Mand til et saa farefuldt Arbejde uden at tage de Forsigtighedsregler, der ifølge Søfartsbestemmelserne maa tages i et saadant Forhold, er det saa meget mere nødvendigt, at de tilstrækkelige Sikringsmidler er til Stede, at der spændes et Net under Bommen, som den paagældende kan falde ned i og derved blive reddet fra Døden. Langt de fleste Søfolk, der falder over

Bord fra Sejlskibe, falder fra Klyverbommen. Det kommer af, at denne ved Skibets Bevægelser befinder sig lige saa meget under som over Vandet. Naar Vejret er haardt, og Folk skal ud at bjærge Sejlene forude, og de da gaar over Bord, er de redningsløst fortabte, Vandmasserne river dem ned, hver Gang Skibet sætter i Søen. Det er en Kendsgerning, at de Net, der i tyske og andre fremmede Skibe er spændte under Bommen, har reddet mange Mennesker fra at gaa over Bord.

Jeg kan i al Almindelighed slutte mig til de Betragtninger, der blev fremsat af Ordføreren for det konservative Folkeparti (Axel Møller) om, at der skal være tilstrækkeligt, ja, endog rigeligt med Redningsbaade om Bord i de store Passagerbaade. Men jeg kunde dog ønske, at man tog et særligt Forhold under Overvejelse, og jeg vil gaa ud fra, at disse Overvejelser kan finde Sted i Henhold til Bestemmelsen i § 5 om, at der for Passagerskibenes Vedkommende kan fastsættes „særlige Regler“. Det drejer sig om de smaa Passagerbaade, der gaar i indenskærs, dansk Fart, der kun gaar i Dagfart og aldrig i Natfart, der aldrig kommer udenfor deres faste Rute, og som i Regelen kun er i kort Afstand fra Land og altid saa nær ved Kysten, at der ikke kan være nogen overhængende Fare for Tab af Menneskeliv. Jeg kunde ønske, at der med Hensyn til disse Baade kunde blive gjort visse Undtagelser. Disse Baade har ingen Køjer, de gaar aldrig udenfor en indskrænket Rute, og der kan overfor dem ikke komme de Forhold i Betragtning, der findes ved de store Passagerbaade, der gaar i udenrigsk Fart. En Del af vore Farvande er af en saadan Art, at de nærmest maa sammenlignes med Floder; de er ikke stort bredere. Det gælder i alle Tilfælde nogle af Farvandene omkring Sydfyn, og der er der Baade, der sejler i fast daglig Fart og har Plads til 230 Passagerer, men som kun har 2 Redningsbaade, saaledes som den gamle Lov foreskriver. Det er ganske umuligt at faa anbragt alle de Redningsbaade, der efter dette Lovforslag skal anbringes — jeg tror, det er 27 —, paa en saadan lille Damper; disse Skibe maa altsaa kasseres, og der maa anskaffes nye, hvis Loven skal gennemføres med Bestemmelsen i § 4, D, 14, 3die Stykke. Jeg henstiller til Overvejelse, at der foretages visse Ændringer i Bestemmelsen i Almindelighed, eller at der i de Regler, som skal udarbejdes, gøres Undtagelser for disse smaa Baade, med hvilke der ikke kan være forbundet nogen